

en Lov givet Indenrigsministeren Ret til at beordre et vist Tilsyn med Kvæg, som indføres fra pestbefængte Steder, og Ret til ogsaa at give Bestemmelse om, at dette Tilsyn atter skal hvirfalde (Krieger: Det er Anordning). Nei, det fleer ved et Circulaire og ikke ved nogen Anordning. Jeg kan dog ikke antage Andet, end at Overtrædelse af en ministeriel Kundgjørelse, der er udstedt i Genhold til en derom given Lov, maa medføre Mulct, men det forekommer mig da ogsaa klart, at den ministerielle Bestemmelse maa bringes til offentlig Kundskab paa en saadan Maade, at den bliver forbindende for Alle, at den altsaa maa indføres i Lovtidenden. Naar man vilde indskrænke Lovtidenden til Love og Anordninger, maatte man, efter min Formening idetmindste, komme til at slaae en Streg over en Mængde Bekjendtgjørelser, der hidtil ifølge den bestaaende Praxis ere blevne bragte til almindelig Kundskab, men for hvilke man ikke nu vilde sætte nogen anden Maade, hvorpaa Bestemmelserne kunde bringes til offentlig Kundskab, istedetfor den nu gjældende. Den paatænkte Ministerialtidende har man jo ikke villet anerkjende for at afgive noget Middel dertil, i det Mindste har jeg ikke af de Ytringer, der fra flere Sider ere faldne, kunnet faae nd, at man for saadanne Bestemmelers Bedkommende vilde betragte Ministerialtidenden som Noget, der skulde svare til, hvad Lovtidenden skulde være for Love og Anordninger. Jeg troer, at Regjeringen ved Indførelsen af saadanne Bekjendtgjørelser til Lovtidenden, netop har den ved Praxis indførte og bestaaende Ret at holde sig til.

Justitsministeren: Der er ved Behandlingen af denne Sag fornemmelig tvende Spørgsmaal, som maae komme under Overveielse. Det ene er, om den her foreslaaede Publicationsmaade er at foretrække for den hidtil anvendte. Med Hensyn til dette Spørgsmaal troer jeg, at alle de Medlemmer, som have udtalt sig desangaaende, ere enige med Regjeringen om, at den foreslaaede nye Publicationsmaade er hensigtsmæssig, og at det vil være heldigt saasnart som muligt at faae truffet en Foranstaltning i denne Retning. Det an-

det Spørgsmaal er, hvilket Omfang den Tidende skal have, i hvilken Lovene for Fremtiden foreslaaes publicerede. Dette Spørgsmaal er ganske vist af mere tvivlsom Natur, og det har interesseret en stor Deel af Thingets Medlemmer. Jeg tør antage, at Thinget allerede af Hensyn hertil, foruden af Hensyn til den almindelige Bigtighed, som denne Sag har, vil ansee det for hensigtsmæssigt at lade den gaae i Udvalg. Men heraf følger, at der ikke er sær Anledning for mig til nu at dvæle nærmere ved de Bemærkninger, der ere blevne gjorte med Hensyn til de enkelte Udtryk, der ere benyttede i Lovforslaget. Kun forsaavidt de Anker, der i saa Henseende ere blevne fremsatte, tillige have indeholdt en Tvivl om, hvad der har været Regjeringens Mening, skal jeg nu yttre et Par Ord desangaaende. Efter hvad jeg saaledes har tilladt mig at sige, finder jeg altsaa ikke Anledning til at gaae nærmere ind paa den Udsættelse, som den ærede 2den Landsthingsmand for 1ste Kreds (Krieger) gjorde med Hensyn til Udtrykkene i Slutningen af § 2. Jeg skal ganske henstille, hvorvidt det vil være heldigere at vælge en anden Udtryksmaade for den Tanke, der ogsaa efter den ærede Taler's Mening vistnok ligger i Ordene; saaledes som de nu staae, forekomme de mig at være tilstrækkeligt tydelige; men det er, som sagt, en Sag, som jeg foreløbig ganske skal henstille. Derimod finder jeg mig foranlediget til at bemærke, at jeg ikke ganske kan erkjende den Tvivl for begrundet, som den ærede Taler fremsatte med Hensyn til Forstaaelsen af Udtrykkene i den første Sætning af § 2. Jeg tillader mig at mene, at den Tvivl, som den ærede Taler opkaastede, maaskee nærmest var begrundet i den historiske Sammenhæng, og deri, at der er sagt „istedetfor Thinglæsning“, idet Tanken derved ligesom henledes paa ældre Tider, paa Forordningen af 8de October 1824 og paa den ikke mange Aar før denne Forordnings Udkomme givne, af den ærede Taler omtalte kongelige Resolution af 1813, hvorefter beviislige Kundskab om Lovene skulde være ligesaa forpligtende som den i Forordningen af 8de October 1824 nævnte Thinglæsning. Jeg tillader mig, som